

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/151/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203735
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718203735.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. E., Q.. D., H.. XX.XX.XXXX, R. S. K. L. XX, XXX XX T., S. S. A.. M. X, T., občianka SR, o zaplatenie 492,97 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 82,11 Eur **z a s t a v u j e**.
- II. Súd vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanej súd nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „VÚB“) sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 19.06.2018 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 492,97 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.09.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a tom na tom skutkovom a právnom základe, že jeho predchodca- spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. IČO: 35 923 130 (ďalej len ako „Consumer FH“) a žalovaná uzavreli dňa 04.04.2014 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytla spoločnosť Consumer FH žalovanej pôžičku vo výške 1 500 Eur. Pôžičku mala žalovaná splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 55,91 Eur, až do celkovej sumy pôžičky 2 012,76 Eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila z uvedenej sumy 1 427,69 Eur. Nakoľko žalovaná nesplácala dlh riadne a včas, a to ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.08.2015 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z 26.08.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.4. Zmluvných podmienok. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil. Uplatnil si však náklady s vymáhaním pohľadávky vo výške 79,41 Eur.

2. K žalobe boli priložené Notárska zápisnica NZ 54215/2017; Prehľad splátok a úhrad; Predžalobná upomienka zo dňa 27.06.2015 (ďalej len ako „Predžalobná upomienka“); doručenka k Predžalobnej upomienke a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.08.2015 (ďalej len ako „Oznámenie o zosplatnení“).

3. K žalobe sa vyjadrila žalovaná podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.08.2018, v ktorom namietla výšku úrokovej sadzby 32 % ročne ako rozpornú s dobrými mravmi s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu (ďalej aj len ako „KS“) v Prešove, sp.zn. 17Co/26/2015, ako aj KS v Prešove zo dňa 25.01.2018, sp.zn. 7Co/112/2017. Taktiež žalovaná namietla, že žalobca neuviedol, akým spôsobom

bola overená bonita klienta a že žalobca nepriložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu a takéto oznámenie nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepriložil doručenkú k takémuto oznámeniu. Namietla premičanie neuhradených splátok od uzatvorenia zmluvy do 18.06.2015 a okrem platieb uvedených v žalobe poukázala na to, že žalovaná uhradila tri splátky po 27,37 Eur v celkovej výške 82,11 Eur a teda celkovo bolo zo strany žalovanej uhradené až 1 509,80 Eur. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na žiadnu sumu a preto žiada, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. V replike doručenej súdu dňa 31.08.2018 žalobca uviedol, že výška ročnej úrokovej sadzby 32 % nie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko dojednaná výška úrokovej sadzby 32 % neprevyšovala o 20 % obvyklú úrokovú sadzbu, ktorá bola 10,59 %, aj s poukazom na dôvodovú správu k § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o oprávnenie vyhlásiť okamžitú splatnosť, žalobca poukázal na článok 12, bod 12.4. zmluvných podmienok, pričom žalobca listinou zo dňa 27.06.2015 označenou ako Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok. Nakoľko žalovaná na predmetnú výzvu nereagovala, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu k 19.08.2015, čo bolo žalovanej oznámené listinou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.08.2015“, pričom žalobca si uplatňuje po uplynutí lehoty 5 dní na doručenie v zmysle článku 15, bod 15.4. Zmluvných podmienok aj úrok z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne. Ak by sa súd s tvrdeniami žalobcu nestotožnil, žalobca uvádza, že žalovaná sa mohla so zosplatením dlhu oboznámiť najneskôr pri doručení žaloby. K dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných 15 splátok evidoval úhradu necelých 11 splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania s 11-tou splátkou splatnou dňa 20.03.2015. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12, bod 12.4. Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.07.2015. Čo sa týka nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 79,41 Eur, žalobca uviedol, že ide o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky, na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovanou po dátume zosplatenia pohľadávky. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané a teda mala vedomosť o tom, že žalobca má právo požadovať náklady spojené s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky. Žalobca uvádza, že od momentu zosplatenia pohľadávky do jej uplatnenia súdnou cestou je pohľadávka spravovaná, pričom percentuálny podiel predstavujúci hodnotu týchto nákladov po každej úhrade je 12 %, teda ak žalovaná napríklad dňom 18.01.2017 vykonala úhradu vo výške 27,37 Eur, je 12 % z uvedenej sumy 3,28 Eur, ako hodnota týchto nákladov. Žalobca uviedol, že má vedomosť o čiastkových úhradách žalovanej, tieto však budú s poukazom na zásadu hospodárnosti konania a nenavýšovania trov zohľadnené v návrhu konečného rozhodnutia.

5. Žalovaná reagovala duplikou doručenou súdu dňa 14.09.2018, v ktorej poukázala opätovne na rozpor úrokovej sadzby 32 % v úverovej zmluve s dobrými mravmi, nakoľko prekročenie predstavovalo viac ako 300 % oproti prímeru. Náklady na vymáhanie pohľadávky neboli predložené žiadnymi listinnými dôkazmi. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bez doručenkú nemôže spôsobiť žiadne právne následky, preto žiadala, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

6. V ďalšom podaní doručenom súdu dňa 10.10.2018 žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a zároveň uviedla, že z Prehľadu platieb a kariet, ktorý bol súčasťou žalobného návrhu vyplýva, že žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.02.2015. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.02.2015, premičacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatenia úveru začala plynúť dňa 21.02.2015 a uplynula 21.02.2018. Z uvedeného dôvodu žalovaná vzniesla námietku premičania, pretože žaloba bola podaná na súde až 19.06.2018. Na podporu svojej argumentácie poukázala na rozsudok KS v Prešove, č.k. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudok KS Trenčín, č.k. 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017 a rozsudok KS Žilina, č.k. 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018 v obdobných veciach. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný.

7. Na návrh súd uznesením č.k. 19 Csp/151/2018-79 zo dňa 06.11.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu, kedy namiesto VÚB pripustil do sporu ako žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154.

8. V podaní doručenom súdu dňa 05.12.2018 žalobca oznámil, že žalobu vo výške 82,11 Eur s prísl., berú späť a to z dôvodu čiastkových úhrad žalovanej vo výške 27,37 Eur zo dňa 21.05.2018, v sume 27,37 Eur zo dňa 21.06.2018 v sume 27,37 Eur zo dňa 23.07.2018. Na základe uvedeného žiadali, aby súd v časti 82,11 Eur s prísl. konanie zastavil a aby zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 410,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 492,97 Eur od 01.09.2015 do 21.05.2018; s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 465,60 Eur od 22.05.2018 do 21.06.2018 a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 438,23 Eur od 22.06.2018 do 23.07.2018 a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 410,86 Eur od 24.07.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, žalobca uviedol, že výška úrokovej sadzby dojednaná bola 22,20 % a táto výška je primeraná, je v súlade s dobrými mravmi, nakoľko neprevyšuje dvojnásobok priemernej výšky odplaty za obdobné úvery uzavreté v rozhodnom čase. Na základe výzvy súdu žalobca súčasne predložil (nepodpísanú) Zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 04.04.2014, medzi Consumer FH ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“), spolu s prílohou č.1 k Zmluve o pôžičke- Pravidlá akcie, ďalej (nepodpísané) Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácie o RPMN.

9. Uznesením č.k. 19Csp/151/2018-102 zo dňa 10.12.2018 súd uložil žalobcovi povinnosť predložiť súdu Zmluvu o pôžičke v písomnej podobe podpísanú obidvomi zmluvnými stranami, alebo aby v tej istej lehote súdu oznámil, z akého dôvodu nie je zmluva podpísaná.

10. Dňa 27.12.2018 žalobca súdu oznámil, že Zmluva o pôžičke bola uzatvorená prostriedkami diaľkovej komunikácie a z uvedeného dôvodu žalobca nevie objektívne vyhovieť výzve súdu a predložiť Zmluvu v listinnej podobe, podpísanú zmluvnými stranami, nakoľko sa jedná o tzv. „webovú zmluvu“, t.j. zmluvu uzavretú cez internet. Žalovaná na základe rámcovej zmluvy, ktorú (tiež nepodpísanú) priložili k podaniu, mala zriadený prístup do elektronického portálu právneho predchodcu pod jedinečným identifikátorom XXXXXXXXXXXX, ako vyplýva z predloženej rámcovej zmluvy, ktorým komunikoval s právnym predchodcom.

11. Podľa 151 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 100 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

14. Podľa § 101 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.

16. Podľa § 122 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

17. Podľa § 53 ods. 9 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva..

18. Podľa § 565 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

23. Podľa § 52 Obč. Z. v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške

prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávku vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

29. Podľa § 9 ods. 9 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

30. Dňa 16.01.2019 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti oboch sporových strán. Za nespornú medzi stranami sporu súd považoval skutočnosť, že predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer FH a žalovaná uzatvorili dňa 04.04.2014 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytla spoločnosť Consumer FH žalovanej pôžičku vo výške 1 500 Eur, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške 55,91 Eur, až do celkovej sumy pôžičky 2 012,76 Eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila z uvedenej sumy 1 427,69 Eur a po podaní žaloby 82,11 Eur. Spornou medzi stranami sporu bola otázka, či dojednaná výška úrokov v Zmluve o pôžičke je alebo nie je v rozpore so zákonom resp. dobrými mravmi a či je alebo nie je nárok žalobcu premlčaný a či je alebo nie je úver zo Zmluvy o pôžičke bezúročný a bez poplatkov. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi v zmysle § 204 CSP, konkrétne Zmluvou o pôžičke, Oznamovaním o zosplatnení, Predžalobnou upomienkou, Prehľadom splátok a úhrad, Notárskou zápisnicou a Priemernými úrokovými mierami úverov, poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) podľa webovej stránky Národnej banky Slovenska za rok 2014.

31. V časti o zaplatenie sumy 82,11 Eur, v ktorej žalobca zobral žalobu späť, súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil (výrok I.)

32. Pokiaľ ide o zvyšnú časť žaloby, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná vzniesla námietku premlčania celého žalobného nároku (č.l. 56), ako aj námietku premlčania splátok splatných do 18.06.2015 (č.l. 41), súd sa musel prednostne vysporiadať s týmito námietkami premlčania. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť a to vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, preto súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Pre dôvodne vznesenú námietku premlčania nebolo potrebné ani hospodárne vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré ostali medzi stranami sporu sporné (najmä rozpor výšky úrokov s dobrými mravmi a prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.).

33. Žalobca listinným dôkazom - Oznamenie o zosplatnení (č.l. 6) odkazuje -pokiaľ ide o výzvu na zaplatenie dlžných splátok a upozornenie na možnosť zosplatnenia pôžičky- na Predžalobnú upomienku. Z listinného dôkazu Predžalobná upomienka (č.l. 6 z druhej strany) vyplýva, že spoločnosť Consumer FH v súlade s 53 ods. 9 Obč. Z. upozornila žalovanú na možnosť zosplatnenia pôžičky (úveru), ak v lehote do 05.08.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2015. Podľa listinného dôkazu - Zmluva o pôžičke (č.l. 92 a 93), konkrétne čl. VI bod 6.2 tejto zmluvy, boli splátky splatné vždy do 20. dňa v mesiaci a teda predmetná splátka (04/2015) bola splatná dňa 20.04.2015 (v tejto súvislosti súd poznamenáva, že žalobca v podaní doručenom súdu dňa 31.08.2018 uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania už dňa 20.03.2015 s 11. splátkou). Oprávnenie spoločnosti Consumer FH zosplatniť pôžičku pritom vyplýva z bodu 12.4 Zmluvy o pôžičke v spojení s § 565 Obč. Z. V zmysle § 103 Obč. Z. tak odo dňa splatnosti splátky 04/2015, dňa 20.04.2015, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 Obč. Z.), ktorej koniec pripadol v zmysle § 122 Obč. Z. na 20.04.2018. Nakoľko bola žaloba podaná na súd až dňa 19.06.2018, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby a keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd nemohol nárok žalobcovi priznať.

34. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (okrem žalobkyňou uvedených rozhodnutí - rozsudok KS v Prešove, č.k. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudok KS Trenčín, č.k. 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017 a rozsudok KS Žilina, č.k. 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018) súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ

právo na zosplatnenie. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky. Totožné závery vyplývajú taktiež aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/668/2015 zo dňa 05.04.2017 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016.

35. Súd je toho názoru, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp.zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vóli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

36. Súd nepriznal žalobcovi ani uplatnený nárok vo výške 79,41 Eur ako náklady s vymáhaním pohľadávky. Žalobca tento nárok zdôvodnil tým, že výška týchto nákladov je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky, na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovanou po dátume zosplatnenia pohľadávky, pričom tento nárok vyplýva z bodu 13.6 Zmluvných podmienok, ktoré boli žalovanou riadne podpísané a teda žalovaná mala vedomosť o tom, že žalobca má právo požadovať náklady spojené s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky. Žalobca uviedol, že od momentu zosplatnenia pohľadávky do jej uplatnenia súdnou cestou je pohľadávka spravovaná, pričom percentuálny podiel predstavujúci hodnotu týchto nákladov po každej úhrade je 12 %, teda ak žalovaná napríklad dňom 18.01.2017 vykonala úhradu vo výške 27,37 Eur, je 12 % z uvedenej sumy 3,28 Eur, ako hodnota týchto nákladov. V prvom rade súd konštatuje, že bod 13.6 Zmluvných podmienok (Zmluvy o pôžičke) paušálny spôsob určenia nákladov, tak ako to tvrdí žalobca, nestanovuje - bod 13.6 len všeobecne ustanovuje, že súčasťou pohľadávky sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Paušálny spôsob výpočtu výšky nákladov (12 % z každej zaplatenej dlžnej sumy po splatnosti) súd považuje za scestný a ak by aj došlo k takémuto dojednaniu (čo nebolo ani preukázané), považoval by to súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 Obč. Z.), nakoľko by

takto mal byť spotrebiteľ (žalovaná) sankcionovaný okrem úrokov z omeškania, sankčných úrokov, zmluvných pokút ešte aj za to, že spláca dlžnú sumu (aj keď po lehote splatnosti). Podľa listinného dôkazu - Prehľad splátok a úhrad je výška 79,41 Eur uvedená v stĺpci „MP3“, pričom tieto „náklady na vymáhanie pohľadávky“ sú vlastne manipulačnými poplatkami. Podľa (§9a ods. 2) Zákona o ochrane spotrebiteľa pritom od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Dôkazy preukazujúce skutočne vynaložené náklady v spore neboli predložené.

37. Žalovaná mala v spore úplný úspech a preto by jej mal byť v zmysle § 255 CSP priznaný nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania. Nakoľko však žalovanej preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, nebola právne zastúpená a nezúčastnila sa ani pojednávania, súd jej v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III.). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp .zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.